

— Զբ, իճէ է, ուղիղ չի՞մ ասում, —
արցրեր ընկերը։
— Ո՛ր է ասում, թէ ուղիղ չես ասում, — արտասանելի Ասիրեանը,
— Սրաիւղ կալաւ, չմո՛
— Իճէ՛ն աէտք է կուչել
— Ես իճ, գրեթէ — մեծամիտ տղայ

Ամիրեանի աչքերը միաժամանակ
հառուցին հասարակութեամբ, զգուան-

